

Alfred Jensen: Jeg synes, det var på sin plads, at ordføreren for udvalget henviste til den ulige fordeling af institutioner, der er her i landet. Det var rigtigt at fremhæve det her, fordi det egentlig genkaldte arbejdsløshedsproblemet for os på den måde, det i virkeligheden må fremtræde: massearbejdsløsheden, som der findes i områder, hvor der ikke alene er tale om, at arbejdere er uden beskæftigelse, men hvor også erhvervsmulighederne for andre er yderst dårlige. Når vi ser det på denne baggrund, er det et yderst beskedent lovforslag, vi her behandler, og jeg tror i og for sig også, man kan fastslå, at dette ikke kan være nok til bekæmpelse af arbejdsløsheden.

Der er sagt mange forstående, og jeg kan vel også sige varmtføjte ord om de arbejdsløses forhold og om, at der må gøres noget for at skaffe beskæftigelse; de fleste har vel også udtalt, at der må skaffes fuld beskæftigelse; og så står vi nu her og diskuterer et forslag, hvis formål udelukkende er at skaffe arbejde til de langvarigt arbejdsløse og til de erhvervshæmmede. Jeg synes, vi burde tage fat på problemerne på en helt anden måde, men under de givne omstændigheder kan vi naturligvis medvirke til gennemførelsen af et lovforslag af denne karakter. Vi mener blot, at det ikke er tilstrækkeligt, men at man må finde frem til andre, mere vidtrækkende og mere givende foranstaltninger.

Vi har heller ikke noget at indvende imod de af ministeren stillede ændringsforslag. Jeg hørte med megen undren på de taler, som blev holdt af venstres og de konservatives ordførere om afsnit IV i lovforslaget. Når man står her og taler om forståelse for de langvarigt arbejdsløse og de erhvervshæmmede og altså erkender, at sådanne findes her i landet, fatter jeg ikke, at vi nu 2 uger før jul skal høre taler af denne art, især når det kun drejer sig om et beløb på 8 mill. kr., fordelt over 3 år. Er det udtryk for forståelse af de dårligst stilledes forhold? Mig forekommer det at være udtryk for ringe forståelse.

Jeg fatter ikke, at man overhovedet kan diskutere denne sag på den måde, det sker her. Jeg havde troet, at dette lovforslag ved anden behandling ville få en let gang gennem tinget, men jeg forstår altså, at

der skal slås på tromme, oven i købet stortromme, for en sådan ringe foranstaltning, og det på et tidspunkt, da man ved, at det ikke alene gælder om at skaffe beskæftigelse til de forsømte områders arbejdere og overhovedet hjælpe befolkningen i disse områder, men også om at fastholde den beskæftigelse, som allerede findes dér.

Min partifælle, det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen fremdrog spørgsmålet om cementfabrikken Nordens skæbne fremover og gjorde opmærksom på, at der var sket henvendelse til myndighederne om at sikre dens fremtidige eksistens. På denne baggrund forekommer det mig, at man bør tage helt anderledes på disse spørgsmål, end det er sket her, og jeg kan sige, at vi hverken forstår den tale, der føres her — hvis den da ikke skal være udtryk for tvetungethed — eller på nogen måde kan give tilslutning til de fremførte synspunkter. Ud fra disse grunde vil vi naturligvis stemme imod ændringsforslag nr. 5.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg vil gerne takke udvalget for tilslutningen til lovforslaget, og jeg kan jo takke det samlede udvalg for tilslutning til afsnittene I-III og V-VII. Som de ærede medlemmer måske husker, fremsatte partiet venstre og det konservative folkeparti sidste år forslag til lov om ændringer i beskæftigelsesloven på visse punkter. Jeg fandt, at der kunne være grund til at se på disse punkter og tage dem op til en saglig drøftelse, og mente, at vi så samtidig burde gå beskæftigelsesloven i dens helhed igennem, idet arbejdsministeriet også havde visse ønsker med hensyn til denne lov. Jeg er glad for i dag at kunne konstatere, at det er lykkedes os at forhandle os til rette dels om de problemer, som venstre og det konservative folkeparti dengang rejste, dels om de problemer, arbejdsministeriet har rejst, for så vidt angår afsnittene I-III og V-VII. Jeg takker for den enighed, der er opnået. Jeg kan derudover takke flertallet og desuden det kommunistiske partis ordfører for tilslutningen til lovforslaget i øvrigt. Når alt kommer til alt, er der altså kun uenighed om lovforslagets afsnit IV, der drejer sig om støtteforanstaltninger til modning af indu-